

РЕШЕНИЕ

№ 77

гр. Благоевград, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и втори март
през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Красимир Аршинков

Членове: Атанас Маскръчки
Диана Узунова

при участието на секретаря Мариела Палова
като разгледа докладваното от Диана Узунова Въззивно частно наказателно
дело № 20231200600189 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството пред въззивната инстанция е образувано по жалба на частния тъжител по НЧХД № 1151/22г. по описа на РС- Благоевград- А. С. П. чрез повереника му - адв.Ю. срещу протоколно определение № 2959 от 15.12.2022г., с което производството по делото е прекратено на основание чл.24,ал.6, във връзка с ал.5,т.1, във връзка с чл.25,ал.1,т.6 от НПК.

В жалбата си адв.Ю. излага подробни съображения за необоснованост и неправилност на атакуваното определение, сочейки, че срокът за чл.81,ал.3,НПК за тъжителя е започнал да тече от влизане в сила на определението на БлРС, с което е потвърдено прокурорското постановление за спиране на наказателното производство по ДП № 185/21г. на 01 РУ- Благоевград, а именно от 08.03.2022г., в който смисъл и частната тъжба е депозирана в срока за това. Ето защо се иска отмяната на обжалваното определение от въззивната инстанция.

Жалбоподателят П. не се явява пред настоящата инстанция, представлява

се от повереника си, който поддържа жалбата и моли определението на БлРС да бъде отменено и делото върнато на този съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

В с.з. подсъдимият Б. не се явява, представлява се от защитника си –адв.Г., която оспорва жалбата и пледира за потвърждаване на обжалваното определение.

Съдът, след като проучи материалите по делото, както и съобрази оплакванията на жалбоподателя и доводите на въззиваемия, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбата на частния тъжител П. чрез повереника му - адв.Ю., като подадена в законоустановения 15-дневен срок по чл.319,НПК и от надлежна, заинтересована страна е *допустима*. Същата и *основателна* поради следните съображения:

С обжалваното протоколно определение № 2959 от 15.12.2022г. е прекратено наказателното производство по НЧХД № 1151/22г. по описа на РС-Благоевград на основание чл.24,ал.6, във връзка с ал.5,т.1, във връзка с чл.25,ал.1,т.6,НПК. За да постанови обжалваното определение районният съд е приел, че частната тъжба е подадена извън 6-месечния срок от узнаване от тъжителя на постановлението за спиране на РП-Благоевград, а именно- 18.02.2022г., като тъжбата е подадена на 19.08.2022г., т.е. един ден след срока за това.

В казуса обаче е било образувано досъдебно производство на 24.05.2021г. за престъпление по чл.131,ал.1,т.12,пр.1, във връзка с чл.130,ал.1,НК. В хода на разследването са проведени разпити на свидетели, събрани писмени доказателства, назначени и изготвени СМЕ на Д. Б. и на А. П., както и допълнителна такава на последния. С постановление за това от 16.02.2022г. наблюдаващият ДП прокурор е спрял наказателното производство, като е приел, че деянията както на П., така и на Б. не осъществяват състав на чл.131,ал.1,т.12, във връзка с чл.130,ал.1,НК, тъй като не са извършени по хулигански подбуди, а поради лични мотиви. В този смисъл прокурорът е счел, че се касае за престъпление/я по чл.130,ал.1,НК, което /които/ се преследва/т по тъжба на пострадалия и на основание чл.50,НПК, във връзка с чл.25,ал.1,т.6,НПК –както се посочи- е спрял наказателното производство.

В срока, указан в постановлението и след получаване на известие /на

18.02.2022г./ за същото, П. е атакувал пред БлРС постановлението за спиране и с определение за това от 08.03.2022г. състав на този съд е потвърдил въпросното постановление. На 19.08.2022г. жалбодателят П. е депозирал в деловодството на БлРС тъжба срещу Д. Б. за престъпление по чл.130,ал.1,НК, по която е било образувано НЧХД № 1151/22г., прекратено с определението-предмет на въззивна проверка.

С оглед така изложената фактология въззивната инстанция не споделя извода на решаващия съд, че 6-месечния срок по чл.81,ал.3,НПК е започнал да тече от 18.02.22г. /когато тъжителят е узнал за постановлението на прокурора за спиране на наказателното производство/ и респ.- е изтекъл на 18.08.2022г. Както се посочи въпросното постановление за спиране подлежи на обжалване и П. се е възползвал от тази възможност и атакувал постановлението пред БлРС в законния срок за това. Към този момент за него е било неизвестно как ще се произнесе съда и дали няма да отмени постановлението на прокурора. Определението на съда, с което /все пак/ е потвърдено постановлението за спиране, е влязло в сила на 08.03.2022г. и именно от този момент за П. реално започва за тече срокът по чл.81,ал.3,НПК за подаване на тъжба и респ.- изтича на 08.09.2022г., а в казуса тъжбата е подадена още на 19.02.2022г. Използваният от БлРС /в обжалваното определение/ формален подход и буквален прочит на разпоредбата на чл.81,ал.3,НПК обаче – според настоящия въззивен състав- противоречи на смисъла и духа на закона.

Поради гореизложените съображения прекратителното определение на БлРС следва да бъде отменено и делото върнато на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ протоколно определение № 2959 от 15.12.2022г., постановено по НЧХД № 1151/2022г. по описа на Районен съд- Благоевград, с което наказателното производство е прекратено.

ВРЪЩА делото на Районен съд- Благоевград за продължаване на

съдопроизводствените действия.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____